

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6425/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Фонда за социјално осигурање војних осигураника са седиштем у Београду, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Милија Станковић адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 7563/19 од 09.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 7563/19 од 09.06.2021. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П 4351/16 од 28.05.2019. године, одбачен је као непотпун предлог туженог за понављање поступка.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 7563/19 од 09.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђено је решење Другог основног суда у Београду П 4351/16 од 28.05.2019. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, ради разматрања правних питања од општих интереса и у интересу равноправности грађана.

Тужилац је поднео одговор на ревизију. Трошкове није тражио.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и 420. став 5. и 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима, тужени је 13.05.2019. године поднео предлог за понављање поступка правноснажно окончаног пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2148/18 од 26.10.2018. године. Предлог за понављање поступка поднет је из разлога предвиђеног чланом 426. тачка 10. ЗПП – због сазнања нових чињеница, односно

могућности употребе нових доказа на основу којих је за туженог могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Разлог за понављање поступка тужени налази у решењу Министарства одбране, Сектор за људске ресурсе, Управа за традицију, стандард и ветеране УП. бр. .. од 04.12.2018. године, за које тврди да му је достављено 08.01.2019. године.

Нижестепени судови су, применом члана 430. у вези члана 429. став 2. Закона о парничном поступку одбацили предлог за понављање поступка као непотпун из разлога што тужени није пружио доказе о томе када му је препис означеног решења достављен, како би се могла оценити благовременост предлога за понављање поступка, у смислу члана 428. став 1. тачка 6. ЗПП.

Овакво становиште нижестепених судова прихвата и ревизијски суд, због чега сматра да нису основани наводи ревизије о неправилној примени члана 430. ЗПП.

Одредбом члана 426. став 1. тачка 10. ЗПП прописано је да се поступак који је одлуком суда правноснажно окончан може, по предлогу странке поновити, ако странка сазна за нове чињенице или нађе или стекне могућност да употреби нове доказе на основу којих је за странку могла да буде донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Према одредби члана 428. став 1. тачка 6. ЗПП предлог за понављање поступка подноси се у року од 60 дана, од дана када је странка могла да изнесе суду нове чињенице, односно нова доказна средства. Одредбом члана 429. став 2. ЗПП прописано је да се у предлогу морају навести: законски основ по коме се тражи понављање, околности из којих произилази да је предлог поднет у законском року и докази којима се поткрепљују наводи предлагача. Одредбом члана 430. став 1. прописано је да ће првостепени суд неблаговремене (члан 428), непотпуне (члан 429. став 2) или недозвољене (члан 85. став 6. и члан 428) предлоге за понављање поступка одбацивати решењем без одржавања рочишта.

У конкретном случају, тужени је 13.05.2019. године поднео предлог за понављање поступка због сазнања нових чињеница, односно могућности употребе нових доказа, на основу којих је за туженог могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице или докази били употребљени у ранијем поступку. Уз предлог је доставио решење Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе од 04.12.2018. године наводећи да му је то решење, које представља нову чињеницу у смислу члана 426. став 1. тачка 10. ЗПП, уручено 08.01.2019. године, док само решење не садржи податак о датуму уручења туженом. Првостепени суд је одбацио предлог за понављање поступка као непотпун оценивши да тужени није пружио доказе на околност благовремености предлога односно није пружио доказ о томе када је сазнао за разлоге који могу бити од утицаја на понављање поступка. У жалби изјављеној против решења првостепеног суда тужени је указао да му је решење Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе од 04.12.2018. године уручено 18.03.2019. године у згради Фонда СОВО, те да је предлог за понављање поступка поднет благовремено 13.05.2019. године. У прилог ових својих тврдњи тужени уз жалбу није доставио решење на које се позива и на основу ког би се утврдио датум уручења туженом, због чега је другостепени суд потврдио решење првостепеног суда којим је одбачен предлог за понављање поступка.

Полазећи од напред наведеног, по оцени Врховног касационог суда правилно су нижестепени судови одбацили предлог за понављање поступка као непотпун из разлога што тужени уз предлог није доставио доказ на околност да је предлог поднет у

законском року. Ово имајући у виду да се из решења Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе од 04.12.2018. године, достављеног уз предлог за понављање поступка, није могло на поуздан начин утврдити дан сазнања за нову чињеницу, односно време пријема тог решења од стране туженог, док је тужени као датум пријема решења у предлогу за понављање поступка навео 08.01.2019. године (у односу на који би предлог за понављање поступка био неблаговремен) да би у жалби као датум уручења решења означио 18.03.2019. године (у односу на који није пружио доказе да му је препис тог решења уручен баш тог дана).

Стога су неосновани супротни наводи ревизије туженог, а околност да је уз ревизију достављено решење Министарства одбране, Сектора за људске ресурсе од 04.12.2018. године на чијој полеђини је руком дописано „Уручено АА 18.03.2018. године“, није од утицаја на правилност ревизијом побијаних решења.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. и члана 420. став 6. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа- судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**